

der gælder indskrænkninger i aktiernes omsættelighed, eller aktionærerne er forpligtede til at lade deres aktier indløse. I modsætning til 1964 udkastet indeholder forslaget § 21, stk. 1, ikke nogen tilsvarende forbudsregel for så vidt angår aktier, der ikke er fuldt indbetalt. Dette skyldes, at aktiebrevet ifølge forslaget § 21, stk. 2, ikke må udleveres til aktieejeren, før aktierne er fuldt indbetalt, jfr. herved forslaget § 23, stk. 1, hvorefter der kan gives aktionæren et interimsbevis, før aktierne er fuldt indbetalt, men dette da skal lyde på navn.

Forslagets § 21, stk. 2, 1. pkt., er indholdsmæssigt overensstemmende med AL 1930 § 23, stk. 1 og enslydende med 1964 udkastets § 25, dog at aktiebrevets udlevering efter lovforslaget yderligere er gjort betinget af, at aktien er fuldt indbetalt. Denne nye betingelse er begrundet i samme hensyn, som har ført til skærpeelse af forslaget bestemmelser om restindbetaling på tegnede aktier, jfr. §§ 15 og 16. I forslaget § 21, stk. 2, 2. pkt., er optaget den nye bestemmelse, at navneaktier kun må udleveres til aktionærer, der er noteret i aktiebogen. Denne bestemmelse må ses i sammenhæng med forslaget § 27, hvorefter noteringen er gjort til en betingelse for, at erhververen af en navneaktie kan udøve de rettigheder, som tilkommer en aktionær, bortset fra retten til udbytte og andre direkte økonomiske rettigheder. Notering er således nødvendig, for at aktionæren kan stemme på generalforsamlingen eller iøvrigt udøve en aktionærs såkaldte forvaltningsmæssige rettigheder i selskabet.

Forslagets § 21, stk. 3, indeholder dels bestemmelserne om det obligatoriske mindsteindhold af oplysninger i aktiebrevet, dels lovens krav til underskrift af aktiebrevet. I førstnævnte henseende er bestemmelserne i 1. og 2. pkt. helt enslydende med 1964 udkastets § 26, stk. 1, litra a-d, bortset fra, at der ikke kræves oplysning om aktiebeløbs indbetaling, idet aktier ifølge § 21, stk. 2, som nævnt fremtidig skal være fuldt indbetalt, før de udleveres. I forhold til AL 1930 § 26 er de i forslaget § 21, stk. 3, indeholdte ændringer af redaktionel karakter. Dog kan nævnes, at den ny regel, hvorefter aktiens udstedelsesdag eller -måned skal angives, er udtryk for en lempelse, for så vidt som der efter almindelige underskriftsregler ellers måtte kræves angivet en nøjagtig dato for aktiens udstedelse, et krav som det for mange selskaber ofte vil være praktisk umuligt at opfylde, særlig når der er tale om store emissioner.

Det er ligeledes en lempelse i forhold til AL 1930 § 26, når alle underskrifterne på aktiebrevet ifølge forslaget § 21, stk. 3, — ligesom efter 1964 udkastets § 26, stk. 3 — kan gengives ad mekanisk vej.

Som en bestanddel af aktiebrevets obligatoriske

indhold foreskriver forslaget § 21, stk. 6, enslydende med 1964 udkastets § 26, stk. 2, at aktiebrevet skal indeholde et forbehold om, at der efter udstedelsen kan være truffet bestemmelser, som ændrer aktionærens retsstilling med hensyn til de forhold, hvorom det indeholder oplysninger. Denne bestemmelse er optaget fordi der under 1930-loven har været rejst tvivl om, hvorvidt den gode tro, der er afgørende for aktieerhververens ekstinktive omsætningsbeskyttelse, knytter sig til aktien som sådan eller til de registrerede vedtægter. Bestemmelsen klargør, at erhververen af en aktie ikke kan stole på, at aktien altid indeholder fuldstændige eller rigtige oplysninger om hans retsstilling, men er henvist til at søge oplysning herom i den seneste udgave af selskabets registrerede vedtægter, jfr. også § 158, stk. 2. At bestyrelsen så vidt muligt skal drage omsorg for, at aktierne får påtegning om sådanne ændringer, er for en ordens skyld fastslået udtrykkeligt i stk. 6, 2. pkt.

Reglerne om, hvilke oplysninger herudover aktiebrevet eventuelt skal indeholde, findes i forslaget § 21, stk. 4-5. Heraf er bestemmelserne i stk. 5, nr. 1-6, enslydende med 1964 udkastets § 26, stk. 1 litra e-j, og indholdsmæssigt overensstemmende med AL 1930 § 24, litra f-j. Stk. 4 er derimod en ny regel, hvorefter aktiebrevet skal angive til hvilken klasse det hører, såfremt vedtægterne åbner mulighed for opdeling af aktiekapitalen i forskellige klasser. I praksis vil denne bestemmelse dog kun være en lovfæstelse af almindelig selskabsretlig praksis.

I stk. 5 har man dog i indledningen strøget bestemmelsen fra betænkningen 1969 om, at aktiebrevet kan være forsynet med udbyttekuponer. Dette må anses for overflødig, men kunne efter forslaget § 24, stk. 2, og § 31 lede til misforståelser, idet aktiebrevene herefter også kan være forsynet med emissionskuponer og kuponer, der ikke angiver, hvortil de skal anvendes. Det overlades således helt til selskabernes og domstolenes praksis at afgøre, hvorledes disse systemer i fremtiden bør udformes.

Til § 22.

(AL 1930 § 23, stk. 2, 1964 udkastets § 25 og bemærkninger hertil side 104).

Efter AL 1930 § 23, stk. 2, kan et aktiebrev omfatte flere aktier. Denne bestemmelse er udeladt i 1964 udkastet, som i bemærkningerne s. 104 til udkastets § 25 navnlig begrundet udeladelsen med, at et aktiebrev, der omfatter flere selvstændige aktier, i sig selv må anses for en uklar konstruktion, at der ikke kan antages at være praktisk behov for et sådant dokument, når loven — i modsætning til f.eks. den norske aktieselskabslov — ikke stiller